

שבת פרשת קדושים * כ"ט ניסן תשע"ו * גליון 31

עֲלֵינוּ הַיְתָדוּת

עלון לצבת צבתי הספר נחלים

לקראת שבת / רב בית הספר

"בצדק תשפוט עמיתך" (יט, טו) - הוי דן את חבריך לכף זכות (רש"י)

כאשר בא נתן הנביא להוכיח את דוד המלך, פנה ואמר לו בדרך משל: שני אנשים היו בעיר אחת אחד עשיר ואחד רש. לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד, ולרש אין כל כי אם כבשה אחת קטנה אשר קנה. ויבא הלך לאיש העשיר ויחמול לקחת מצאנו ומבקר לעשות לאורח הבא לו ויקח אתכבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו". מששמע דוד זאת נודעזע וחרץ מיד את משפטו של העשיר: "בן מות האיש העושה זאת"!

אז גילה נתן לדוד כי לא היה זה אלא משל ואמר לו: "אתה האיש!" והוא חרץ איפוא את דין עצמו. כן נוהגים בשמים לגבי כל אדם, שכשבאים לדון אותו על עבירה שעשה מראים לו אותה עבירה, אלא בצורה אחרת, אצל אדם אחר והוא מזדעזע מכעס וקורא: ראוי הוא זה שיעשה בו כזאת וכזאת! וכך הריהו חורץ את דין עצמו.

לפיכך אמרו חכמינו: "הוי דן את כל האדם לכף זכות" – אל תהא בהול לחרוץ את משפטו של הזולת, כי "אל תדין את חברך עד שתגיע למקומו" – להוי ידוע לך שמראים לך זאת אצל חברך על מנת שתדון אותו, כיון שאתה כבר הגעת למקומו וכבר עשית מעשה זה, כך או אחרת, והמשפט אשד תחרוץ עליו יהיה משפטך אתה, אם תדון את חברך לכף זכות הרי אתה מיטיב לעצמך...

זוהי הכוונה שבפסוק: "מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל תשימני" [תהלים לט, ט] – דוד המלך מבקש מרבש"ע הצילני נא מכל פשעי לבל איענש עליהם בזה ש"חרפת נבל אל תשימני" – שלא תשימני למחרפו של הנבל העושה רעה ומתוך שלא אחרף את הנבל ולא אדון אותו לכף חובה אגמול טובה לעצמי ואהיה ניצול מעונש על חטאי.

שבת שלום!

הרב גלעד מחפוד, רב בית הספר

מעשה שהיה

פעם שלח רבי שמעון בר יוחאי את בנו, רבי אלעזר, לשני חכמים כדי שיברכו אותו. שמם של החכמים היה רבי יונתן בן עוסמי ורבי יהודה בן גרים.

"האנשים האלה, אנשים של צורה [=צדיקים] הם" אמר רבי שמעון לבנו. "לך ובקש מהם ברכה." הלא רבי אלעזר ואמר להם: "ברכני נא!"

ברכו אותו החכמים:

"יהי רצון שתזרע ולא תקצר, תכניס ולא תוציא, תוציא ולא תכניס, יתרב ביתך ותהיה אורח, שלחנך יהיה מבלבל ולא תראה שנה חדשה!"

רבי אלעזר המבהל שב לאביו בדאגה. "אבא, לא רק שהם לא ברכו אותי, הם גם צערו אותי! הם אחלו לי שכל מה שאזרע ירד לטמיון, שאכניס סחורה ולא אמכרנה, ולמרות הוצאותי להשקעה לא ארויח מאום; שביתי יתרב ושתלילה לא אצפה לחיות לשנה הבאה!"

אביו שמע את דבריהם והסביר לבנו: "הם אכן ברכו אותך! וזו משמעות הברכה:

"שתזרע ולא תקצר: שתוליד בנים ובנות אף לא 'תקצר', לא תקבר אותם בחיך שכן הם יאריכו ימים.

"שתכניס ולא תוציא: שבניך ינשאו לנשים שיכנסו אליך הביתה, אף הן לעולם לא ישובו לבית הוריהם שכן בעליהן יאריכו ימים.

"שתוציא ולא תכניס: שבניך ינשאו לנשים ולא יצטרכו לשוב לביתך שכן נשותיהם יאריכו ימים אף הם;

"שביתך יתרב ותהיה אורח: העולם הפא מכנה בית, ואלו בעולם הזה אנחנו אורחים. החכמים ברכו אותך שתאריך ימים בעולם הזה.

"ששלחנך יהיה מבלבל מרב בנים ונכדים, ושלל תזכה לראות את השנה החדשה: שלעולם לא תצטרך לשאת אשה חדשה אלא אשתך תאריך ימים.

"רואה אתה?" סיים האב את בנו. "לא היו אלה קללות. היו אלו ברכות אותם רמזו החכמים ברחמיהם."

פינת ההלכה / לעילוי נשמת יהודית בת ציפורה:

1. נוהגים לקרוא תהילים ומשניות ביום הזכרון לחללי צה"ל וכן להדליק נר נכרון ולעלות לבתי העלמין הצבאיים ביום זה. כמו"כ פסק הרב צבי-יהודה קוק: "העמידה בזמן הצפירה לחללי צה"ל, יש בה מצוה קדושה של זכרון כבוד הקדושים".
2. על אף מנהגי ספירת העומר, מותר להתגלח ולהסתפר לכבוד יום העצמות יום קודם. וכן מותרת וראויה השמחה, הנגינה והשירה ביום העצמות עצמו.
3. לאחר קום המדינה, קבעה הרבנות הראשית תפילה מיוחדת בבית הכנסת בערבית ובשרית של יום העצמות.
4. לפי מנהג המקום, יש נוהגים להגיד הלל בברכה בערב ובבוקר, יש הנוהגים להגיד הלל ללא ברכה, ויש הנוהגים להגיד רק בבוקר.

הציור השבועי

איזה פסוקים מהפרשה רמוזים בציור?

תשובות ניתן למסור דרך אתר בית הספר: www.NECHALIM.net בין הפותרים יוגרל פרס!
(ההשתתפות פתוחה לכל ילד/ה מגיל 5 עד 12)

דמות אחת בשבוע – רחל המשוררת

בשבת זו יום פטירתה של המשוררת רחל בלובשטיין. רחל היא משוררת עברית, נולדה בסאראטוב אשר ברוסיה בשנת 1890 ונפטרה בארץ בשנת 1931. שמה המלא הוא רחל בלובשטיין-סלע. אחות לאחד עשר אחים נוספים. רחל ואחיה זכו לרכוש השכלה בבית ספר ובמוסדות גבוהים.

לא תמיד רצתה רחל להיות משוררת, בילדותה התעניינה דווקא בציור, ורק ביומנה כתבה שירים וסיפורים. בת 14 הייתה כשחלתה ולכן נשלחה לאי קרים כדי להחלים. בגיל 16 מתה עליה אימה משחפת.

בשנת 1908 הצטרפה לאחותה שושנה ללימודי אומנות בקייב. ביחד הן החליטו לעלות לארץ. רחל התגוררה בתחילת דרכה בארץ, ברחובות. בשנת 1911 עבדה בעבודות חקלאיות בחיפה ואחר כך עברה לחוות כינרת. חוויות שהותה בכינרת ניכרות רבות בשירה.

בכינרת הכירה רחל את זלמן רובשוב, הוא זלמן שז"ר שהפך לימים לנשיא המדינה. רחל הקדישה לו כמה שירי אהבה, ביניהם השיר הידוע "גן נעול". בשנת 1913 נסעה לצרפת ללמוד אגרונומיה באוניברסיטת טולוז. שם פגשה את מיכאל ברנשטיין, היא כמעט נשאה לו, אך הוא סרב לעלות לארץ. רחל כתבה לו את השיר "זמר נוגה".

בתום לימודיה חזרה רחל לבקר את משפחתה ברוסיה, ושם נשארה לעבוד תקופת מה. היא לימדה ילדים יהודים של משפחות פליטים. מצב בריאותה התדרדר והיא שבה לארץ בשנת 1919 והצטרפה לקבוצת דגניה. רחל, כמו אימה לקתה בשחפת ונאלצה לעזוב את דגניה. רמזים רבים על מחלתה מצויים בשירים רבים. בשנותיה האחרונות היא גרה בפתח תקווה ובירושלים. לפרנסתה היא עסקה במתן שיעורים פרטיים בעברית ובצרפתית. בשנת 1931 הלכה לעולמה ממחלת השחפת. מדינת ישראל החליטה להנציח את דמותה על שטר 20 השקלים החדש שעתיד לצאת בקרוב.

מה שקורה בנחלים

ממש יצירתיים!

משתדלים...

גם בטקס יום השואה השבוע, כיתות ו' השקיעו המון והכינו טקס מרגש עם שירה וקטעי סיפור:

בהחלט שבוע עמוס.

שבוע הבא יום הזכרון ויום העצמאות, אני בטוח שעוד תזכו להרבה חוויות משמעותיות.

Today 8:32 AM

מזמן לא נפגשנו

אם היית בא לקייטנת פסח יחד עם ילדי א-ב' והגנים היינו נפגשים

איך היה?

חגגנו שבעה ימים עם חוגים, טיולים, אפיית מצות, ריקודים וגם למדנו לא מעט. תראה:

איזה יופי! ואיך היתה החזרה ללימודים?

טיילנו הרבה בין הכיתות, כי השיפוצים בבית הספר ממשיכים במרץ. השבוע התקינו תקרות ותאורה חדשה בכל הכיתות וגם החליפו לנו את המזגנים

סוף סוף. שמעתי שמגמת הסייבר קיבלה גם צעצוע חדש?

צעצוע? אתה מתכוון בטח למדפסת תלת-מימד החדשה של בית הספר... כן, תראה כבר הספקנו להדפיס צפרדע מהמחשב:

עורכת ראשית: דקלה אברהם

שבת שלום

Send

